

let kunne befrægtes forlagt andetsteds hen. Sels om man nu ikke maatte ville lade dette føre til, i Overensstemmelse med hvad der vedtoges af Landstinget ved Behandlingen af det tidligere Lovforslag, at gjøre en eventuel Lovs Bestemmelser almindelige, eller dog at gjøre dem umiddelbart anvendelige i et saadant Omfang, som i sin Tid af Justitsministeriet foreslaaet, turde der dog i de anførte Hensyn indeholdes Anledning til i det mindste at aabne Udgang til at udvide Lovens Bestemmelser til andre Dele af Landet, forsaavidt der efter vedkommende kommunale Bestyrelses Skjøn dertil viser sig Trang. En hertil sigtende Bestemmelse vil findes oplagen i Forslagets § 6. I øvrigt skal man med Hensyn til de enkelte Paragrafer i Forslaget tilføje følgende Bemærkninger.

Til § 1.

Medens Bestemmelserne i denne Paragraf i øvrigt ganske stemme med de tilsvarende Bestemmelser i det tidligere Forslag, saaledes som dette vedtoges af Landstinget, har man med Magistraten anset det usfordent i Paragrafen at optage den af det nævnte Ting foreslaaede Bestemmelse om, at de forinden Lovens Træden i Kraft meddelte Bevillinger forblive i Kraft. Endnu mindre har man derhos fundet Anledning til at tilføje den ligeledes af bemeldte Ting foreslaaede Bestemmelse om, at de, som hidtil have drevet Fæstemandsnæring uden Bevilling, skulle, naar deres Rygte er uplettet, have fortrinlig Udgang til at erholde den fremtidigt fornødne Tilladelse. Ligesom en saadan Bestemmelse i det hele turde være mindre naturlig i en Lov, der alene skal gjælde i Kjøbenhavn, hvor den Virksomhed, der hidtil har været drevet af de Personer, hvis Interesser saaledes skal være varetaget, som oftest i alt Fald for en Del vil have været ulovlig, saaledes frembyder der sig imod at gjøre Muligheden af at nægte de omhandlede Personer Bevilling afhængig af, at Vedkommendes Rygte kan siges ikke at være uplettet — en Betingelse, med Hensyn til hvis Tilstedeværelse det administrative Skjøn, der i sig vilde være forbundet med Misligheder, vel endog næppe kunde blive endeligt — den Indvending, at man herved vilde komme i Strid med de Hensyn, som ligge til Grund for Bestemmelsen om den engang meddelte Bevillings Tilbagekaldelighed, der udgjør en af de væsentligste Garantier for, at den tilsigtede Kontrol overhovedet kan blive effektiv.

Til § 2.

Ved Bestemmelserne i denne Paragraf er man forsaavidt afvejen fra det i sin Tid af Lands-

tinget vedtagne Forslag, som Fastsættelsen af den Betaling, som Fæstemænd maa tage for deres Forretninger, og af de nærmere Forholdsregler, som Fæstemænd ved disse har at iagttage, der efter det nævnte Forslag var henlagt henholdsvis til Justitsministeriet og til Politidirektøren — udenfor Kjøbenhavn Amtmanden — under Godkendelse af Justitsministeriet, er foreslaaet henlagt til Kommunalbestyrelsen, hvorhos Meddelelsen af Bevilling til at være Fæstemænd saavel som Tilbagekaldelsen af en engang meddelt Bevilling er lagt i Magistratens Haand, dog, forsaavidt Tilbagekaldelse angaar, under Returs til Justitsministeriet, medens det efter det ovennævnte Forslag var Reglen, at Bevillingen skulde meddeles af Politiet, efter at der var givet vedkommende kommunale Raad Leilighed til at ytre sig over Sagen, ligesom Bevillingen ogsaa midlertidigt kunde tilbagekalde af Politiet, hvorimod endelig Bestemmelse om Tilbagekaldelsen blev at tage af det kommunale Raad. Ministeriet har været enig med Magistraten i, at ligesom det stemmer med den hidtil gjældende Ret, saaledes stemmer det ogsaa bedst med Forholdets Natur, at det lægges i Magistratens Haand at meddele Bevillingen som Fæstemænd, og har man ment, at der med Hensyn til den foreslaaede Ret for Magistraten til at tilbagekalde Bevillingen ydes al den Garanti, som disse Forhold kræve, naar der tilstedes Returs til Justitsministeriet, med Forpligtelse for Ministeriet til at give Kommunalbestyrelsen Leilighed til at ytre sig over Sagen. — Forsaavidt Lovens Bestemmelser i Henhold til dens § 6 udvides til andre Dele af Landet, bliver det ifølge den i denne Paragrafs sidste Punktum givne Bestemmelse Stedets Underøvrighed, der har at udfærdige, eventuelt at tilbagekalde de heromhandlede Bevillinger.

Til § 3.

Medens denne Paragraf i øvrigt er enslydende med § 3 i det i sin Tid af Landstinget vedtagne Forslag, har man, i Overensstemmelse med den af Magistraten gjorte Indstilling, under den i samme givne Straffebestemmelse medtaget den Forseelse fra en Fæstemands Side at medvirke til Afslutning af Lyende eller Arbeidskontrakter, naagt han er vidende om, at Lyendet ikke er lovligt skilt fra sin forrige Tjeneste, hvilket Forhold efter det sidstnævnte Forslag var belagt med et mindre Straffemaximum end de øvrige i nærværende Paragraf omhandlede Forseelser, se det nævnte Forslags § 5.